

Karjalaini talonpoikaisnaini šukupuolinäkökulmašta

Mimmoni oli karjalaisen naisen eka XIX-XX vuosisatojen vaihtiesta? Ihango toskeh karjalaiset talonpoikaisnaiset olivat omavaltaisemmat ja išienäiset verraten venäläisiä talonpoikaisnaisia? Mimmoni rooli oli naisella patriarhalisen perheitavan hajuomisesta? Tästä ja monista mukavista asioista kerto istoriallisien tietojen kannidatti, Venäjän Tietokatemijan Karjalan Tietokirjukseen Kieken, kirjallisuus ja istorian instituutiotietoteknologialaisessa tiedottajassa Julja Litvin.

TÄRKEINTÄ OLI JÄHÄ ELOH

Julja, nykyihmisen kannalta, kuin vaikie oli karjalaisen talonpoikaisnaisen elämä XIX-XX vuosisatojen vaihtiesta?

– Sini aikana päästykykyinen oli taloustilanne ja ihmiset ajaneet enti sijah sitä, miten jähä elo. Varšinksi jos myö pakajamma Karjalasta, missä muanviljelyöt ei ollut kovaa hyvä: šuviopuolella kašvatettu viljäsaatio riitti juuri-juuri puolehvuoiteihin, ja pohjosesta – ei ni kolmea kuukautta. Seitäh talla aukeholla oltiin käytessä muun elinkeinot.

Karjalaini talonpoikaisnainen ei ollut yksistään nuamo, akka ja emäntä. Muun takauskehtyvät valkutti sih, jotta naiset riakenempä olivat ruvaottaa kojin ulkopuolella – naiset kultterit antijottöissä, toimittih tyttöjähommissa, naisle samoin lisätyt käsityötonttaontoalla.

Perehessä naisella oli samoja kotihommia, niin kuin ennenki. Ruavahien naisien tehtävät kumulu kaikkien perehruitten pitämäni (synnytyt, häät, hautajaiset, armeijah suurtammi, kalenteripuasnakat). Pirtti, kotisilvataut ja lapset nisä olivat heijän hoitoista.

Miutuh työ tavalliselta turkkiruunasta juniori tämän kuunen – XIX vuosisadan loppupuolen ja XX vuosisadan alun?

– Se oli reformiajan alkua, 1861 vuoden muaorjuus oli kumottu, takous-, kulttuuri- ja kota-alalla alettiin

Venäjän
Tietokatemijan
Karjalan
Tietokirjukseen
Kieken,
kirjallisuus ja
istorian instituutiotietoteknologialaisessa
tiedottajassa
Julja Litvin.

reformit. Kauppaalueet olivat vakiuttaneet perinteelliseen talonpoikaiselämään. Siih kautena oli alkan modernisointiprosessi, kumpani jäljetti täysin muutti perinteellisen kylän kuvan. Milma tässä mielessä esimerkkinä kiinnostti se, miten naisissa olosuhteissa muututtiin tukupuoliroolit.

Oliko se niin, jotta naiset ottivat harteillaan miehien tehtävät?

– Niin, nainen ei yksistä tienannut rahaia. Hän oli voimin mieleen lefää suorittua perinteellisille miehruotoja, esimerkiksi, pehrotöitä illi kotitarvikkeiden korjaamista. Siih aikah, konka suurin osa työkykyisistä miehistä ihettih tienestimatoilla, naiset heijän lefää pietti kyläkokoukse, missä hyö käsitteli ei kovin tärkeitä taloutskykyisiksi. Naisle oli eryhissä hallintoviroissa, esimerkiksi, hyö oli voitu kerätä veroja tahi toimile paikallisia poliisimiehiä. Onnakkio kylästavaraston ja tuissa korkeimmissa hallintoviroissa aina olivat miehet.

Ruatrihko miehet nais-töidät?

– Ei, semmoista šukupuolivaltaisista ei tapahtun. On tietoja siitä, jotta Karjalan šuviopuolella nakrettiin niitä miehiä, ket ruatit kašvimalla. Naistö ei pietty nain šuuresta arvoesta. Tämä stereotipi on säilynyt nykypäivihin saaden.

Mittein nisä muutok-

lah sitä miettiä, jotta juuri nainen oli šuuresti valkuttiin patriarhalisen perheen hajuomiseen, mikäni se perehjako tapahtui minänojen ta muamoaikojen sekä neveskien välisiin riitojen takie. Ka tavella perheen javon työ oli toini, talouvelillani – akotummat pojat ei enää tahottu ruuata tuottaa perheen hyväksi.

Muutruko univessiä perehessä suhtamuuttimiin lapsiin?

– Kanfanpedagogikan perustehet säilyttih. Onnakkio miehet rikenet olivat tienestimatoilla, lapset hyvin harvoin nähty tuottojat ja šuuremmat odan ajastah olivat muamojen hojoissa. Eihän suotta näillä šeuuvilla talo oli naisen alana, a mietti pietti "vierahana".

"KARJALAINI HARVOIN LYÖ AKKUAH"

Olettako työ verhailman karjalaisista ta veihdästä talonpoikaisnuisista?

– Sänaksi, monet XIX vuosisadan tutkijat ol-

kissa tärkeissä asioissa ta rikenet antau siili tehtävätki hoitua varjojenäkytyy. Muisikua Kalevala-eeposan nais-hamoja, kuin voimakkaat ja kynäiset ne olivat. On olomassa monta tutkimusta, kumpa set näytetih, jotta monilla šuomelais-ugrilaisilla kansoilla alunperin oli šuonejotta matriarhalin liitto. Perehshuhien kehityksessä šuuri merkitys oli talousthototavalla – elikö pereh muanviljelyllä vai millä muulla elinkeinolla.

Mittein karjalaini talonpoikaisnaini tienasi rahaan?

– XIX vuosisadan lopussa oli kaavan pienien perheen luku, kumpaisi tavallista kuuluttiin palkkirekuntau ja lapset. Šuuret patriarhaliset perheet, missä taman katon alla eläy manta šukupolvie, pikkuliuva ruvettili ha-juomah. Uutissa olosuhteissa perehdytti šuuresta arvoesta rahabahan mobilisutta ja išienäisyttä.

– Sänaksi, monet XIX vuosisadan tutkijat ol-

tailla.

Karjalaiset naiset rikenet klytih myömmästä rihmaaja ta pitsih Piitriih tahi šuomen puolella. Šuosituummat antijotyöt olivat lapsienhoitajan, hoitajan, keittijän, vuatinpesijän, ompelijan, muataloustruatajan ja käsityöverstahien ruatajan työt. Karjalaisien naisien kesten olivat yrittäjäki. Monissa kylissä toimi pieni kauppoja, missä myötih kalkkienmoista tavarua: öljyjä, kahvia, sokeria, tikkuja ja muita tarpeellisia tavarua. Noin 24-39% nisästä kauppiehista oli naisie.

Šauko nainen ihon väsyntästä matkalla omaista kylästä antijotyömattoilla?

– Nainen ei voineen lähtie minnen ilman päästie tahi muuta toivisesta illi dokumenttie. Alusta semmosie dokumentti ja annettiin vain miehille. Joit nainen halusi lähtie matolla, hänen ensin piti suhua perehen vanhemman (miehen tahi tuoton) lupa. Vasta sen jälkeh oli voimin antua anomus, jotta suhua pääsi. Talonpoikaisnaisen anomuksen käsittely tavallah ketti pooleltavuuvetta vuoteih suaten. XIX vuosisadan lopussa virastoih alkoi tulkaa ylen sijin anomukse-

Miltuan Savinan talon nuoret emännät pyytävät petulla. © LEHTIKUVA / JUHA RANTA

Esimäntä kesinoon kautta nootou karjinalta. Jyväskylä. KUVA UK. HANNA

naisilta. Naiset tahottivat suhua dokumentit, joita piassa lönien tienumahamahu, sentäh kun miehet ei votu elätyä perehtää kunnolla. Hyvin harvoin karjalaiset naiset hommatih dokumenttija sen takie, kun haluttih piassa eris miehistä, kumpaset lyöttih heitä. Pääsiäsuunti oli vielä eron vaihtoehtona – näin puoliset erottivat toisiin toisestaan ilman virallista erua ta naimi tai ikänenäisyön. Vaatta 1914 vuotena pilesi voimah laki, kumpasen mukah naisen ei enyä tarvinnut kytyö mieheltä lupua ennen päästtin hommuamista.

Minuusset ammatit ei oltu kylyttijäkarjalaissa naisilla?

– Ne, mit vuajittih erikoiskoulutusta, esimerkksi synnytyshuutaja, opastaja. Aunakseen gubernijaissa oli keränne tapauksia gubernattori Grigori Grigorjev tai 12 opastushuutajaa. Piiterin synnytyslaitoksesta juuri karjalaisien neikkysien opastamiseh. Onnakko ilmeni, jotta synnytysavustajan ammatti ei olun tuosittu Karjalaissa, sentäh kun alovelella yhä voimakkahana oli ikivanha puapo-perinne. Sitä päätti, miehiä piassa opastumah talli laitoksesta piti enzin käyv koulun. Onnakko ei joka perehessä voitu piastyti tytöitä opastumah. Tytöt otih muamon huurena apuna kotitöissä, kacottih pienempiä eläköja ta veikkoja. Oli olomattua semmoni käsitys, jotta naisen piti enzin toteut-

tua tärkeimmän tehtävän – männi miehellä ta synnytystä lapset.

Puohusserihko naiser oikeukset?

– Mitä tarkottau oikeus? Jos myö kylysimä tästä ihe talonpoikaisnaisen, niin tukin hän ollis ymmärtäin, mistä on pakan. Michellämän, lapsen syntymini, luja talo ta taloustilanne – nämä olivat talonpojan parhammat huuvehet ta toivehet. Naiset joutuvat paolustamah iheestä ja oikeuksettilä silloin kun perehessä tattu riitoja tahi talousvalkeukset takie.

Voitko sanoo, jotta XIX-XX vuosisatojen välillä naisien asemaka perehessä tulosi minulta?

– Šukupuoliuhthehet perehessä alettih muuttuo, mi tai suuremman kehityksen jatkoesta, neuvoottavan aikana. Naini pikkuhiltua otti ielläh ostan miehen tehtävistä. Voit sanoo, jotta valkeina sota- ja talouskainoina naiset aina suahah enemmän oikeukset. Ka ajan piestä kaikki myöstyiv entisillä paikallisilla, naini ymmärtäy, jotta hän on ensi tähän muamo ta naini.

Jos kničeu nykyajan Venäjyä, niin minä suosina naiset olitih aktiivisemmalla asemassa?

– Ylen äijän naiset 1990-luvulla käytih kauppanoilla "celnokoina". Yhteesh nykyaihka ei voi käsitteli erikseh istori-

jan tapahtumista. Omaisuun takavarikointipolitiikka, karkotukset, šotatapahtumat – kaikki tämä ja äijän muuta vaikuttivat nykyäkäisen šukupuoliuhthehien muovoostumiseh.

Kuin nuori tuo šukupuoliuhthehien suuntaan?

– Ulkomailta šukupuoliuhthehien genderturkimuksele alettih luatie XX vuosisuan puolivälissä, Venäjällä tämä suunta alko kehittyä 1980-luvun loppupuolella.

Onko Karjalan arhioissa riittävästi ainehistuo talli teemalla?

– Ylen valkie on löytyä karjalaisen talonpojan arkielämää liittyvää ainehistuo, sentäh kun suurin osa talonpoikaisväestöä oli hukutajottomie. Jos, esimerkiksi, aatelismaiset kirjutettih muisseimme ta päiväkirjoja, niin talonpoikaisnaisilla nittä ei olun. Ylen arvokkahina olah ne etnografiset ainehistot, kumpaset oli ai koinah kerätty opastajat, papit, etnografiat. Olen samoin tutkin XIX-XX vuosisatojen virkapaperia ta dokumenttia: esimerkiksi, anomukset ja valituskirjasie, kumpasisa tavalla ihmiset kerrotah omista proplemoista. Tämmöistä läki dokumenttistoista voit suhua kuvaan talonpojan silloesta arkielämästä.

Mintäh työ valitettuja juuri tämän tutkimusalan?

– Muista on mukava ehee määräheissä vaatankie nykyajan kylymykkiä ta vertailla istoriallisille ilmiöitä. Tykkyän ruautua arhivadokumenttien kera. Staraihen ihe käyv kenttämatoilla, ihmisiä pakattelomalla kerryän lisäy ainehistuo.

» Gender-tutkimus

→ Gender-III sostaini šukupuoliuhthehien ilmeistä 1958 vuotaa. Termin olli kokon Kalifornian yliopistolla toiminut psihanalitikko Robert Stoller. Gender-termin ei erottele miehieh ja naisen biologiselta kannalta, se määrittelee miehien ja naisen välistä sosiaalista eroa.

→ Šukupuoliuhtheh III gender-tutkimus on totuhallin tutkimusala, mi antuu tietoa šukupuolen vaikuttuksesta yhtekunnalliseh ilmiöih.